

[Niels Højland]

Fremskridtspartiets beslutningsforslag, som vi behandler i dag, foreslår en permanent løsning. Med forslaget ønsker vi at tage hul på den debat, der burde komme i naturlig forlængelse af hjælpen til landbruget, nemlig debatten om, hvordan vi kan forhindre, at en tilsvarende situation opstår i fremtiden.

Med dette beslutningsforslag ønsker Fremskridtspartiet at opnå to ting: for det første at alle partier erkender det utilfredsstillende i, at Folketinget ikke kan yde vedvarende hjælp, men kun i enkelt-situationer og endda kun i tilfælde af direkte katastrofer. Spørgsmålet om en reel katastrofe er relevant i år, fordi høsttabet først blev anslået til omkring 30 pct. og endda endnu mere i nogle analyser, men senere har det dog vist sig, at tabet er nede på omkring 20 pct.

Vort andet ønske er, at alle partier positivt forsøger at finde en permanent løsning på dette tilbagevendende problem. Herved hjælper vi landbrugserhvervet, der helt berettiget føler sig ilde berørt over at skulle stå med hatten i hånden, når der har været tørke, og vi hjælper også os selv, når dette problem er løst, fordi vi ikke fremover skal behandle anmodninger fra landbruget om hjælp.

Der er selvfølgelig også andre grundlæggende problemer, som forhindrer en ordentlig konsolidering. Jeg tænker her på skatten på produktionsjord, nemlig den såkaldte jordskat. Men tilbage til behandlingen af dette beslutningsforslag. Fremskridtspartiet har i beslutningsforslaget anvist en vej ud af problemerne. Vi har foreslået en model, der er parallel med lovgivningen om erstatning for stormflodsskader, altså med udgangspunkt i den nævnte lovgivning. I vores søgen efter løsninger er vi også stødt på en informationsrapport af 20. januar 1992 fra EF's Økonomisk/Sociale Udvalg om EF-ordninger for afgrødeforsikringer i landbruget. Rapporten omhandler forsikringsordninger for landmænd i EF, der rammes økonomisk af usædvanlige klimatiske begivenheder. Selv om rapporten ikke indeholder en færdigstrøket løsning, der direkte kan overføres til danske forhold, er det alligevel vores indtryk, at den med fordel kan bruges som inspiration til et kommende arbejde for at finde en dansk løsning.

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er Fremskridtspartiet meget

åbent over for den endelige udformning af det kommende lovforslag. Vi har anvist to modeller for udformning af tørkekatastrofefonden: enten skal de private forsikringsselskaber udforme, etablere og administrere forsikringsordningen, eller også skal der etableres en privat katastrofefond – gerne under landbrugets egne organisationer – som kan udbetale erstatning i tilfælde af usædvanligt vejrlig. Begge modeller foreslås opbygget over samme skabelon som loven om erstatning efter stormflod.

Med hensyn til finansieringen foreslår vi, at forsikringspræmien pr. dyrket ha – gerne fordelt på forskellige afgrøder, korn, raps, græs, roer m.v. – naturligvis skal dække alle omkostningerne ved forsikring af de pågældende afgrøder, dels for at give andre mulighed for at tilbyde alternativ forsikring, dels for at den enkelte landmand kan se den reelle omkostning ved forsikring af afgrøderne. Skulle en sådan forsikringspræmie vise sig at blive for kostbar for landbruget, er Fremskridtspartiet indstillet på at lette landbruget for nogle af de andre afgifter, som erhvervet trækkes med, så ordningen forbliver neutral. Man kunne eventuelt opheve nogle jordskatter, mod at landbruget selv skulle forsikre deres afgrøder, altså efter princippet »noget for noget«.

Jeg skal kort nævne, at Fremskridtspartiet senere vil fremsætte forslag om at afskaffe jordskatterne eller alternativt reducere dem. Landbruget kunne f.eks. afskrive muligheden for at få hjælp fra staten i forbindelse med kommende tørkeproblemer mod helt eller delvis at slippe for jordskatterne. For Fremskridtspartiet er det afgørende, at Folketinget ikke vedtager en eller anden form for statsstøtte til forsikring af afgrøderne, men lader forsikringen være et anliggende mellem den enkelte landmand og det private forsikringsselskab eller tørkekatastrofefonden. Hermed opnås mulighed for en alternativ forsikring for den enkelte landmand samt naturligvis mulighed for, at landmanden helt kan undlade at tegne forsikring. Det må nemlig være helt op til den enkelte landmand, om han vil gøre det.

Fremskridtspartiet håber, at alle partier i Folketinget positivt vil støtte dette beslutningsforslag i erkendelse af, at der nu må etableres permanente løsninger på dette tilbagevendende problem, og samtidig håber jeg, at alle partier vil bidrage positivt til at finde fremtidige og holdbare løsninger.